MÁI TÓC — HER HAIR

MÁI TÓC

Cho Vân-Anh

Nàng có mái tóc huy∏n Đẹp như tranh th∏y-mặc; Đường nét thật dáng duyên, Thật mặn-mà màu s∏c.

Tóc như múa nghê-thường; Sóng đàn như tóc lướt; Tóc như ướp tr⊡m hương; Tóc như nhung mịn mướt.

Khi nàng v□ với tôi, Nàng thay nhi□u ki□u ch□i; Như m□t, má, và môi: Vui tươi và tr□ mãi.

Tôi vu⊡t dợn tóc êm, Tôi hít mùi tóc thuộc. N∏ng bi∏n và sương đêm: Tóc kiêu hào nhập cuộc.

Đời rộng cánh bằng+âu; Thanh-b□n nên sướng chán. Đôi lứa tư⊡ng còn lâu Mới bạc đ⊡u, hói trán.

Nhưng, chớp b□, mưa ngu□n! S□t thép kìm xương thịt: M□t nàng rát lệ tuôn, Lưỡi tôi tê mât rit!...

Nàng lặn-lội thăm tôi; Tóc trùm khăn l□m bụi; Tôi tránh nhìn m□t, môi; C□ nghen lời tức t□i .

R□i, một hôm (ngỡ-ngàng!) Nàng tháo khăn gỡ r□i, Tôi s□ng-s□t nhìn nàng: Tóc đi∏m màu tiêu-mu□i!

Ôi! Mới một thời-gian Mà c□n dâu, bãi b□! Gi□ng hẹp □ch gào khan; Bức b□n nên kh□ th□!

M∏t nàng đã qu∏ng thâm; Môi khô và má hóp. Nhìn mái tóc hoa-râm, Tim tôi như nghi∏n bóp!

Tóc h□t múa nghê-thường! Sóng đàn tóc h□t lướt! Tóc h□t ướp tr□m hương! Tóc h□t nhung mịn mướt!

Tôi mu∏n vu∏t tóc nàng,

Mà bị đời ngăn c□m! Đành đợi gi□c mơ-màng Đ□ sư□i lòng tạm □m!

Nàng thương tôi mặn-n∏ng, Vì tôi mà lận đận. Tóc nàng càng tr∏ng bông, Lòng tôi càng u∏t hận!

THANH - THANH

HER HAIR

For Vân Anh

She had a head of black hair

Fine like water-color painting

The style so graceful to air

Always charming remaining

Her hair seemed to dance

And glide in musical strain

With perfumes to trance

And velvet in a soft vein

When she became mine

She changed in many ways

Eyes, cheeks, and lips shine

Jolly, joyful, and young always

I stroked her ripple smooth

I breathed her familiar scent It proudly enjoyed to soothe Sea sun and night dew extent Life was wide like an eagle Pure and right creates elated The couple thought of regal As never to be to abyss fated But, bliss abruptly became bore Bones and flesh gripped by steel Her eyes with tears turned sore My tongue numb with bile to feel She hiked miserably to visit me Her hair covered in dusty wimple I avoided her eyes, lips to see Throat choked with anger simple Then once oh! how surprising She untied the headscarf there I amazedly stared at her realizing Her now pepper and salt hair Alas! Only in a so short time This topsy-turvy had occurred Frogs in wells: unheard chime

Famine formed miserable herd Her eyes were black and blue Lips dried and cheeks sunken Looking at the grey hair through I felt that my heart got shrunken Her hair had stopped to dance No more on musical tune to glide Aromatic spices neither chance No longer on velours to ride I wanted to stroke her hair But life had forbidden to do so I must wait for dreams to share To warm my heart chilled in snow She loves me needless to say Weary, painful because of me The more her hair grows gray The deeper my resentment will be English version by THANH-THANH